

Patmos'tan Gelen Müjde

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Va. 1:1–8; Yu. 14:1–3; Yas. 29:29; Yu. 14:29; Rom. 1:7; Flp. 3:20; Dan. 7:13, 14.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.” (*Vahiy 1:3*).

Vahiy'in peygamberlik sözleri, on dokuz yüzyıldan uzun bir süre önce, elçi Yuhanna'ya Ege Denizi'nde Patmos diye bilinen küçük kayalık bir adada sürgündeyken gördüğü bir görümde açıklandı (*Va. 1:9*). Vahiy 1:3 ayeti, kitapçığı okuyanlara ve öğretilerini duyup bunlara itaat edenlere bereket sözü veriyor (*Luka 6:47, 48 ayetleriyle karşılaştır*). Bu ayette bahsedilen, mesajları duymak için kilisede bir araya gelen topluluktur. Fakat onlar sadece okudukları ya da dinledikleri için değil, ayrıca kitapçığın sözlerine itaat ettikleri için bereketlenmişlerdir (*bkz. Va. 22:7*).

Vahiy'deki peygamberlik sözleri Allah'ın halkını gözettiğinin bir ifadesidir. Bize bu hayatın kısıtlılığını ve kırılabilirliğini, İsa'daki kurtuluşu, O'nun göksel Başrahیبimiz ve Kralımız olarak görevini ve müjdeyi yayma çağrımızı gösterirler.

Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri karanlık bir yerde ışık saçan kandil gibidir (*2Pe. 1:19*). Bunlar, bugünkü yaşamımıza kılavuzluk etmek, geleceğimize de umut olmak için varlar. Mesih'in gelişine ve Allah'ın sonsuza dek kalıcı krallığı kurulana dek, bu peygamberlik kılavuzuna ihtiyacımız olacak.

*5 Ocak Sebт Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Kitapçığın Adı

Vahiy 1:1, 2 ayetlerini oku. Kitapçığın tam adının önemi nedir? Kitapçığın adı aslında kim hakkında olduğuyla ilgili bize ne öğretiyor?

Vahiy 1:1 ayeti kitapçığın adının “İsa Mesih’in Vahyi” olduğunu belirtiyor. Vahiy sözcüğünün Grekçe orijinali “ifşa etmek” ya da “açığa çıkarmak” anlamına gelen apokalüpsis (apokalips) sözcüğüdür. Apokalips, İsa Mesih’in açığa çıkarılmasıdır; hem İsa’dandır, hem de O’nun hakkındadır. Kitapçık, İsa Mesih aracılığıyla Allah’tan gelmiş olmasıyla birlikte (bkz. Va. 22:16), aynı zamanda içeriğinin odağında da İsa olduğuna tanıklık ediyor. Vahiy O’nun Kendisini halkına açıklaması ve onları gözettiğinin bir ifadesidir.

Vahiy’in merkezi karakteri İsa’dır. Kitapçık O’nunla başlar (Va. 1:5–8) ve O’nunla sonuçlanır (Va. 22:12–16). “Daniel konuşsun, Vahiy konuşsun ve gerçeğin ne olduğunu anlatsın. Fakat konunun hangi safhası sunuluyor olursa olsun, İsa’yi tüm umudun merkezi, ‘Davut’un kökü ve soyu, parlak sabah yıldızı’ olarak yüceltin.”—Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers [Din Görevlilerine ve Müjde İşçilerine Tamahklar]*, s. 118.

Ayrıca Vahiy’in İsa’sı dört Müjde’nin İsa’sıdır. Vahiy, ilk olarak Müjdeler’de tasvir edilmiş olan, İsa’nın ve O’nun halkı yararına olan kurtuluş işinin tanımına devam ediyor. Vahiy kitapçığı O’nun varlığının ve hizmetinin farklı yönlerine odaklanıyor. Esasen, Müjdeler’in bittiği yerden, İsa’nın dirilişinden ve göğe yükselişinden başlıyor.

Vahiy, İbranilere Mektup’la birlikte, İsa’nın göksel hizmetini vurguluyor. O’nun göğe yükseldikten sonra göksel tapınaktaki krallık ve rahiplik işine resmen başladığını gösteriyor. Vahiy (ya da İbraniler) olmasaydı, İsa’nın halkı yararına gökteki başrahiplik hizmeti hakkındaki bilgimiz fazlasıyla sınırlı olacaktı. Ancak İbraniler’in yanı sıra Vahiy kitapçığı bize İsa Mesih’in bizim yararımıza olan hizmetine benzersiz bir bakış sağlıyor.

Yuhanna 14:1–3 ayetlerini oku. Buradaki geniş kapsamlı vaat İsa’nın şu an bizim için gökte yapmakta olduğu şeyi daha iyi anlamamıza nasıl yardım edebilir? Bu harika vaatten nasıl bir umut çıkarabiliriz?

Kitapçığın Amacı

Vahiy 1:1 ayeti bize ayrıca kitapçığın amacının *yazıldığı andan başlayarak* gelecekte olacak olayları göstermek olduğunu söylüyor. Vahiy'e aşına olan herkes kitapçığın içeriğinin büyük çoğunluğunu –gerek halihazırda (en azından bugünkü bakış açımızdan) gerçekleşmiş olsun, gerek hâlâ gelecekte olan (yine bugünkü bakış açımızdan)– olaylara ilişkin öngörülerin oluşturduğunu fark edecektir.

Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerinin öncelikli amacı, gelecek ne getirecek olursa olsun, her şeyin Allah'ın denetiminde olduğuna ilişkin bize güvence vermektir. Vahiy tam olarak bunu yapar: bu dünyanın tüm tarihi boyunca ve ürkütücü son zaman olaylarında, İsa Mesih'in her zaman halkının yanında olduğuna dair bize güvence verir.

Sonuç olarak Vahiy'deki peygamberlik sözlerinin iki pratik amacı vardır: bize bugün nasıl yaşayacağımızı öğretmek ve bizi geleceğe hazırlamak.

Yasanın Tekrarı 29:29 ayetini oku. Bu ayet bazı şeylerin bize neden açıklanmadığını anlamamıza nasıl yardımcı olabilir? Bu ayete göre, bize açıklanan şeylerin amacı nedir? Yani, bunlar bize neden anlatılıyor? Ayrıca bkz. Va. 22:7.

Vahiy'deki son zamana dair peygamberlik sözleri, bizim gelecekle ilgili saplantılı merakımızı tatmin etmek amacıyla açıklanmamıştır. Kitapçık geleceğin yalnızca özellikle bilmemiz gereken yönlerini açıklar. Bunlar, Allah'a olan bağımlılığımızın farkına varmamız ve bu bağımlılıkla O'na itaat etmemiz amacıyla, gerçekleşecek olayların ne kadar ciddi olduğunu zihnimize işlemek için açıklanmıştır.

Yüzyıllar boyunca son zaman olaylarına ilişkin öğretilerin çoğuna spekülasyonlar –hatta sansasyon hevesi– eşlik etmiştir. Sonun hemen gelmekte olduğuna dair öngöründe bulunup, insanları (son çok yakın olduğu için) kendi hizmetlerine para vermeleri için korkutan kişilerce ne servetler elde edildi. Fakat her seferinde son gelmedi, dolayısıyla insanlar hayal kırıklığına uğradı ve bezdi. Allah'ın bize verdiği her güzel şey gibi, peygamberlik sözleri de istismar edilebilir ve yanlış yorumlanabilir.

Yuhanna 14:29 ayetini oku. Bu ayette peygamberlik sözünün amacına dair hangi çok önemli ilkeyi bulabiliriz?

Vahiy Kitapçığının Sembolik Dili

Vahiy 13:1, Daniel 7:1–3 ve Hezekiel 1:1–14 ayetlerini oku. Tüm bu ayetlerin hepsinin ortak noktası nedir?

Vahiy 1:1 ayetinde şu ifade geçer: “Ve O, meleği vasıtası ile gönderip kulu Yuhanna’ya onu işaret etti” (KM). Burada kitapçıktaki çok önemli bir kelimeyle karşılaşıyoruz. *İşaret etti* kelimesinin kökeni Grekçe bir kelime olan *semainō* kelimesine dayanır ve “simgeler ile göstermek” anlamına gelir. Aynı kelime Eski Ahit’in Grekçe çevirisinde (Septuaginta), Daniel’in Kral Nebukadnessar’a altın, demir, tunç ve gümüşten yapılmış heykel ile Allah’ın bundan sonra neler olacağını krala açıkladığı bölümde kullanılmıştır (bkz. Dan. 2:45). Yine bu aynı kelimeyi kullanarak, Yuhanna bize Vahiy kitapçığındaki sahneler ve olayların kendisine görünümde, simgeler aracılığıyla sunulmuş olduğunu söylüyor. Yuhanna, Kutsal Ruh’un rehberliğinde, bu simgesel sunumları, eksiksiz olarak, aynen görümlerde gördüğü gibi kayıt altına almıştır (Va. 1:2).

İşte bu yüzden Vahiy’deki peygamberlik sözlerinin aktarıldığı dil, büyük ölçüde kelime kelime yorumlanmamalıdır. Kutsal Kitap okuması (eğer ayet maksatlı bir biçimde sembolizme işaret etmiyorsa) kural olarak ayetin kelimesi kelimesine anlaşılması gerektiğini şart koşuyor. Fakat Vahiy kitapçığını okurken (ayet kelimesi kelimesine bir yorumla işaret etmiyorsa) onu sembolik olarak yorumlamak zorundayız. Öngörülen sahneler ve olaylar gerçek olmakla birlikte, genellikle sembolik bir dil kullanılarak ifade edilmişlerdir.

Vahiy’in büyük ölçüde sembolik bir yapıya sahip olduğunu hiçbir zaman unutmamak, bizi peygamberlik sözündeki mesajı bozmaktan koruyacaktır. Kitapçıkta kullanılan sembollerin anlamlarını belirlemeye çalışırken, ayete insan hayal gücünden ya da bu sembollerin bizim kültürümüzdeki mevcut karşılıklarından kaynaklanan bir anlam yüklememek için çok dikkatli olmalıyız. Onun yerine Vahiy kitapçığındaki sembolleri anlamak için Kutsal Kitap’a ve onun sayfalarındaki sembollere bakmalıyız.

Aslında Vahiy’deki bu sembollerin anlamlarını çözmeye çalışırken, bir çoğunun Eski Ahit’ten kaynaklandığını göz önünde bulundurmalıyız. Allah, geleceği geçmişin dili ile tasvir ederek, O’nun gelecekteki kurtuluşa dair işlerinin, aynı geçmişteki kurtuluşa dair işleri gibi olacağı düşüncesini bizim aklımıza sokmak istemiştir. O, halkı için geçmişte yaptıklarını, onlar için gelecekte de yeniden yapacaktır. Vahiy’in sembol ve simgelerini çözme çabasına, Eski Ahit’e kulak vererek başlamalıyız.

Tanrılık

Vahiy, Pavlus'un mektuplarında bulunanlara benzer bir selamlama ile başlıyor. Kitapçık görünürde Yuhanna zamanında Küçük Asya'da bulunan yedi kiliseye birer mektup olarak gönderilmişti (bkz. Va. 1:11). Fakat Vahiy sadece onlar için değil, tarih boyunca var olacak her Hristiyan nesli için yazılmıştı.

Vahiy 1:4, 5 ve Romalılar 1:7 ayetlerini oku. İkisindeki ortak selamlama nedir ve bu selam kim tarafından veriliyor?

İki ayette de mektuplaşma dilinde bir selamlama mevcut: "Lütuf ve esenlik olsun." Bu ifade, Grek selamı *charis* (lütuf) ve İbrani selamı *shalom*'dan (barış, esenlik) oluşuyor. Bu ayetlerde gördüğümüz gibi lütuf ve esenliği verenler, Tanrılığın üç Şahsı.

Baba Allah "Var olan, var olmuş ve gelecek olan" (bkz Va. 1:8, Va. 4:8) diye tanımlanmış. Bu, ilahi ad Yahve'yi işaret ediyor, "BEN BEN'İM" (Çık. 3:14) ayeti Allah'ın sonsuz varlığına atıfta bulunuyor.

Kutsal Ruh'tan ise "Yedi Ruh" diye bahsediliyor (Va. 4:5 ve Va.5:6 ayetleriyle karşılaştır). Yedi, doluluğun sayısıdır. "Yedi Ruh", Kutsal Ruh'un yedi kilisenin hepsinde faal olduğu anlamına gelir. Bu simge Kutsal Ruh'un Allah'ın halkı arasındaki tarih boyunca süren ve onların görevlerini yerine getirmelerini sağlayan işine atıfta bulunuyor.

İsa Mesih üç isimde tanımlanıyor: "ölüler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık" (Va. 1:5). Bunlar O'nun çarşıdaki ölümüne, dirilişine ve gökteki hükümdarlığına işaret ediyor. Daha sonra Yuhanna İsa'nın ne yaptığını söylüyor: O "bizi sev[miş], kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış"tır (Va. 1:5, 6).

Orijinal Grekçedeki "bizi seven", Mesih'in geçmişi, bugünü ve geleceği kapsayan sürekli sevgisine işaret ediyor. Bizi seven Kişi, kanıyla bizi günahlarımızdan kurtardı. Grekçede "kurtardı" fiili, geçmişteki, tamamlanmış bir işe işaret ediyor: İsa çarşıda öldüğünde, bizim günahlarımız için tam ve mükemmel bir kefarete ödemiş oldu.

Efesliler 2:6 ve Filipililer 3:20 ayetleri kurtarılanları yükseltilecek ve göksel yerlerde İsa ile birlikte oturanlar olarak tanımlıyor. Bu ne anlama geliyor olabilir ve hâlâ bu günahla lanetlenmiş dünyadayken, biz Mesih'teki bu görkemli "krallar ve kâhinler" (Va. 1:6, CANDEMİR) mevkiiinin tadını şimdi nasıl çıkartabiliriz? Bu gerçek, yaşam biçimimizi ne şekilde etkilemeli?

Vahiy'in Ana İlkesi

Vahiy'in önsözünün kapanışı, tüm kitapçığın gerçek odağına işaret ediyor: İsa'nın güç ve görkem içinde geri dönüşü. Mesih'in yeniden geleceği vaadi kitapçığın sonunda üç kere tekrarlanıyor (*Va. 22:7, 12, 20*).

Vahiy 1:7, 8 ayetlerini oku. Bu ayetlerdeki üslup peygamberlik sözü içeren çeşitli ayetlerden türemiştir: Daniel 7:13, 14; Zekeriya 12:20; Matta 24:30. Bu ayetler İkinci Geliş'in kesinliği ile ilgili bize ne anlatıyor?

Vahiy'de Mesih'in ikinci gelişi tarihin ona doğru ilerlediği bir son noktadır. İkinci Geliş, bu dünyanın tarihinin sonunu, tüm kötülüklerden, ıstıraptan, acıdan ve ölümden kurtuluşu ve aynı zamanda Allah'ın sonsuza dek sürecek krallığının başlangıcını belli edecek.

Yeni Ahit'in geri kalanı gibi, Vahiy 1:7 ayeti de, Mesih'in yücelik ve görkemle, gerçek anlamda, görülebilir ve kişisel gelişine işaret ediyor. O zamanda yaşamakta olan her insan, "O'nun bedenini deşmiş olanlar" dâhil olmak üzere, O'nun gelişine tanıklık edecek. Bu sözler O'nu çarmıha germiş olanlar da dahil olmak üzere, bazı belirli kişilerin Mesih dönmeden hemen önce dirileceğine işaret ediyor. İsa, gelişiyile Kendisini bekleyenlere kurtuluş sağlayacak olmakla birlikte, Yeryüzünde yaşayan, O'nun merhametini ve sevgisini reddetmiş olanları da yargılayacak.

Mesih'in gelişinin kesinliği, "Evet, böyle olacak! Amin." (*Va. 1:7*) sözleriyle de tasdik edilmiştir. "Böyle olacak", Grekçe *nai* kelimesinin karşılığıdır ve *amin* de İbranice bir doğrulama sözüdür. Bu ikisi bir arada kesinliği ifade eder. Ayrıca iki benzer doğrulama kitapçığın sonunda da mevcuttur (*bkz. Va. 22:20*).

"Kurtarıcı'nın gelişini vaat etmesinin üzerinden on sekiz yüzyıldan fazla zaman geçti. Sözleri yüzyıllar boyunca O'na sadık olanların yüreklerini cesaret ile doldurdu. Vaat henüz tamamlanmadı: Yaşam Kaynağının sesi henüz uyuyan kutsalları mezarlarından çağırmadı; fakat yine de söz kesinlikle söylenmiştir. Kendi zamanında, Allah sözünü tutacaktır. Aranızda usananlar var mı? İmana olan bağlılığımızı, ebedi dünyaya bu kadar yakinken mi kaybedeceğiz? Şehrin çok uzakta olduğunu söyleyenler olacak mı? —Hayır, hayır. Biraz daha ve sonrasında Kralı tüm güzelliğiyle göreceğiz. Biraz daha ve sonrasında gözlerimizdeki tüm gözyaşlarını sileceğiz. Biraz daha ve sonrasında O bizi 'büyük sevinç içinde, lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak'" —Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 13 Kasım 1913.

Verilen bir söz ancak onu verenin sağlamlığı ve sözünü yerine getirmekteki becerisi kadar kuvvetlidir. Geçmişte verdiği tüm sözleri tutmuş olan Allah'ın verdiği İkinci Geliş vaadi, Mesih'in söz verdiği gibi döneceğine dair size nasıl bir güvence veriyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White'in *Testimonies to Ministers and Gospel Workers [Din Görevlilerine ve Müjde İşçilerine Tanıklıklar]* kitabından "Daniel ve Vahiy Kitapçıları Çalışması" s. 112-119 bölümünü okuyun.

"Bu vahiy, Hristiyanlık dönemi boyunca kiliseye kılavuzluk ve teselli sağlamak için verilmişti. . . . Açıklama, bir şeyin ifşa edilmesi demektir. Rabb'in kendisi bu kitapta yer alan sırları kuluna açıklamıştır, ve bunların herkesin incelemesine açık olmalarını amaçlamaktadır. Onun gerçekleri, Yuhanna'nın zamanında yaşayanlar gibi, dünya tarihinin son zamanlarında yaşayanlara da bildirilmektedir. Bu peygamberlik sözünde resmedilen bazı sahneler geçmişte yaşanmıştır, bazıları şu anda meydana gelmektedir; bazıları karanlığın güçleri ile göğün Önderi arasındaki büyük çatışmayı gözler önüne sermekte, bazıları ise kurtarılanların yenilenen yeryüzünde yaşadıkları zaferleri ve sevinçleri ortaya koymaktadır.

"Hiç kimse, Vahiy'deki her simgenin anlamını açıklayamadığından ötürü, içerdiği gerçeğin anlamını öğrenmeye çalışmak için bu kitabı araştırmasının gereksiz olduğunu düşünmesin. Bu sırları Yuhanna'ya açan Kişi, gerçeği gayretle araştırana göksel şeylerin önceden alınan bir tadını verecektir. Kalpleri gerçeği almak için açık olanların onun öğretilerini anlamaları sağlanacaktır, ve onlara 'bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene' vaat edilen bereket bahşedilecektir."—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri* s.541,542.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Eğer Vahiy İsa Mesih'in açığa çıkarılması ise, neden kıyamet sözcüğü bugün olumsuz bir anlam taşıyor? Bu bize Vahiy'in Hristiyanlar arasındaki yaygın algılanışı hakkında ne söylüyor? *Korku* kelimesi neden çoğunlukla Vahiy'deki peygamberlik sözleri ile ilişkilendiriliyor?
- ❷ Son yirmi yıl içinde bazı kişilerin son zaman olayları ve İsa'nın ikinci gelişi ile ilgili yaptıkları başarısız öngörülerini düşün. Bu öngörülerini yapanların kalpleri ya da güdülerini (ki biz hiçbir şekilde bilemeyiz) bir kenara bırakın, bu başarısızlığa uğramış öngörülerin olumsuz sonuçları nelerdir? Bu öngörüler, onlara inanmış olan kişilerin kendilerini nasıl hissetmelerine yol açıyor? Diğerlerinin, öngörülerin başarısızlığa uğradığını görmesi, Hristiyanları onların gözünde genel anlamda ne duruma düşürüyor? Peygamberlik sözüne inanan ve son zaman olaylarını yol işaretleri olarak arayan biz, peygamberlik sözlerini nasıl anladığımız ve diğerlerine nasıl anlattığımız arasında doğru dengeyi nasıl yakalayabiliriz?

Bir Tanıklığın Gücü

Miguel Manuel Mafugula tarafından yazılmıştır.

Pazar günleri ibadet eden bir ailede doğdum. Doğduğum yer, Malawi ve Mozambik'in sınırından 3 kilometre ileride bulunan Milange adında bir kasabadır. Yedinci Gün Adventist Kilisesi ise tanışmam Adelina adlı bir kızın sayesinde oldu. 7. sınıfta ve 16 yaşındaydı, benden ödevi için yardım istemişti. Ben ise 10. Sınıfta ve 21 yaşındaydım.

Ödevine yardım ettikten sonra bana Adventist Kilisesi'nden bahsetmeye başladı ve Şabat gününü anlattı. Tanrı'nın Pazar gününü değil, Cumartesi gününü ibadet günü olarak belirlediğini söyledi.

Sonrasında, Adelina bana bir Kutsal Kitap getirdi. Çıkış 20:8, yani 4. Emrin altını çizmiş ve de Hezekiel 20:20'yi, yani şu ayetin altını çizmişti: "Şabatımı kutsal kılın, böylece Şabat günü sizinle benim aramızda bir işaret olacaktır". Kutsal Kitap'ın sayfalarından birine; "Markos 2:27, 28'i oku" yazmıştı.

Markos'u açtım ve İsa'nın sözlerini okudum; " Şabat günü insan için var, insan Şabat günü için değil. Bu sebeple İnsanoğlu Şabat gününün de efendisidir." Bunu okuyunca, haftanın yanlış gününe riayet etmiş olageldiğimi farkettim.

Böylece daha fazla bilgi edinmek için Adelina ile kiliseye gitmeye karar verdim ve kısa bir süre sonrası artık cumartesi ibadet ediyordum.

Bu durum, gençlik direktörü olarak hizmet verdiğim Pazar günü kilisesiyle problem yarattı. Kilisenin pastörü babamla konuştu ve babam geri dönmemi emretti. Ben reddedince, babam: "Eğer ebeveynlerine itaat etmiyorsan, onlarla yaşayamazsın" dedi ve beni evden attı. Bu durumu Adelina'nın ailesine anlatınca, onlar bana liseyi bitirene kadar kalabileceğim bir yer verdiler. 2 yıl sonra da vaftiz oldum.

Tanrı bana hem liseden hem de üniversiteden mezun olmama, ardından da Milange'de bir devlet lisesinde kimya öğretmeni olarak iş bulmama yardım etti. Daha sonra beni Şabat günüyle tanıştıran Adelina ile evlendim.

Tanrı benim kişisel tanıklığımı mucizevi şekillerde kullandı. Tanıklığımı, eski Pazar günü kilisemdeki gençlerle paylaştım ve ikisi iman edip Adventist oldular. Ayrıca, aileme de anlattım ve onlar da vaftiz oldular. Herkese şunu söylerim: Her an Rab'be güvenin, onun için imkansız diye bir şey yoktur.

Bu bölgenin Onüçüncü Şabat Sunuları'nın bir kısmı Miguel'in kasabası olan Milange'de ilk Adventist ortaokulunun açılmasına yardımcı olacaktır. Sunularımız için teşekkür ederiz.